

___ ناصرالدین انصاری
___ محمدرضا هدایت پناه

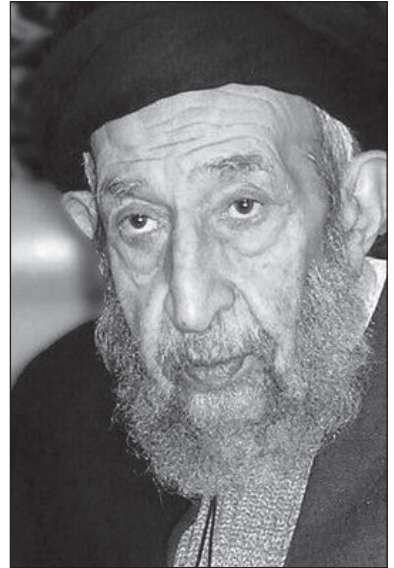
___ آیت الله راستی کاشانی

___ آیت الله شاه آبادی

___ آیت الله غروی

___ آیت الله سید آقامیری

___ آیت الله معصومی شاهرودی

آیت الله راستی کاشانی

حضرت آیت الله آقای حاج شیخ حسین راستی کاشانی یکی از علمای مشهور حوزه علمیه قم بود.

معظم له در سال ۱۳۰۶ ش (۱۳۴۶ق) در کاشان زاده شد و در آغاز نوجوانی، به تحصیل علوم دینی روی آورد. ادبیات و سطوح را نزد حضرات آیات: سید محمد حسین رضوی، شیخ محمد غروی کاشانی، شیخ جعفر صبوری قمی، میرزا حسین فاضل نراقی و شیخ علی اکبر صمدی آموخت و پس از آن به قم مهاجرت کرد و سطوح عالی را نزد حضرات آیات: حاج شیخ مرتضی حائری، سید شهاب الدین مرعشی نجفی، شیخ عبدالجواد جبل عاملی اصفهانی و سید محمد باقر طباطبایی سلطانی و تفسیر و هیئت (شرح چغمینی) و حکمت (شرح منظومه) را هم نزد مرحوم علامه طباطبایی آموخت و این دروس را با حضرات آقایان: مهدوی کنی، سید جلال الدین فقیه ایمانی و شیخ علی حیدری کاشانی مباحثه می نمود. سپس در سال ۱۳۳۰ ش راهی نجف اشرف شد و سالیان فراوان (۲۵ سال) به تحصیل و تدریس سطوح عالی پرداخت و درسش از معروف ترین دروس سطوح بود. وی به عشق دروس آیت الله خویی رنج سفر بر خود هموار کرد و مجدانه در دروس فقه و اصول و تفسیر آن فقیه بزرگ و نیز دروس آیات عظام: آقای حکیم، آقای شاهرودی، میرزا حسن بجنوردی، میرزا باقر زنجانی، میرزا حسن یزدی، سید حسین حنّامی، سید عبدالاعلی سبزواری و شیخ حسین حلی و دروس حکمت و کلام آیت الله شیخ صدرا بادکوبه ای و دروس تفسیر مرحوم آیت الله شیخ محمد علی سرابی شرکت کرد و نامش به عنوان یکی از اساتید و فضلاء معروف حوزه نجف مطرح بود. با ورود امام خمینی به نجف اشرف (در سال ۱۳۴۴ ش)، وی یکی از پیوستگان به ایشان بود که با حضور منظم و مرتب خویش در درس فقه معظم له، باعث رونق و شهرت درس امام گردید. وی در حوزه نجف دروس خود را با حضرات آیات: سید مرتضی نجومی و سید محمد نوری مباحثه می کرد.

آن مرحوم علاوه بر تحصیل با بیش از نیم قرن به تدریس سطوح عالی در حوزه های قم و نجف اشتغال داشت و گروه بسیاری از طلاب و فضلاء از درس هایش استفاده نمودند. در سال ۱۳۵۵ ش به حوزه علمیه قم بازگشت و فعالیت های سیاسی خویش را با عضویت در «جامعه مدرسین حوزه علمیه قم» آغاز کرد و یکی از مجاهدین و مبارزان سرشناس حوزه علمیه قم بود و نامش در ذیل تمام اعلامیه ها بر علیه رژیم شاه و دفاع از مرام امام خمینی دیده می شد. پس از پیروزی انقلاب اسلامی به عضویت واحد استفتائات دفتر امام خمینی (همراه با آیات: سید عباس خاتم یزدی و سید جعفر کریمی) و نمایندگی معظم له در شورای مدیریت حوزه علمیه قم و سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی و شورای اعزام قضات و نمایندگان مردم استان تهران در مجلس خبرگان رهبری (دوره اول و دوم) برگزیده شد و هم به تأسیس روزنامه رسالت (همراه با آیت الله احمد آذری قمی) پرداخت. از او آثاری در فقه و اصول و اخلاق و حواشی فقهی برجای مانده است.

وی در ۹۰ سالگی در روز چهارشنبه ۲۹ شهریور ۱۳۹۶ ش (۲۹ ذی حجة الحرام ۱۴۳۸ق) بدرود حیات گفت و پیکرش پس از تشییع شکوهمند در عصر روز شنبه اول مهر ۱۳۹۶ (۲ محرم الحرام ۱۴۳۹ق) و نماز آیت الله شبیری زنجانی بر آن، در حرم مطهر حضرت فاطمه معصومه (س) به خاک سپرده شد.

مقام معظم رهبری در پیام تسلیت خویش فرمود:

باسمه تعالی

رحلت عالم جلیل القدر و فقیه مجاهد مرحوم آیت الله آقای حاج شیخ حسین راستی کاشانی رحمة الله علیه

مراجع تقلید، مانند آیات عظام: آقای حکیم، آقای شاهرودی و امام خمینی اجازات حسبیه داشت و منزلش، محل امید و گره‌گشایی از کار مردم مؤمن تهران بود. از آثارش «کتاب التزکیة» به چاپ رسیده است و فرزندانش حجج اسلام آقایان: سید جواد، سید محمد و سید تقی و دامادهايش: آیت الله سید محسن خراسی و حجت الاسلام والمسلمین سید احمد مدرسی تهرانی از جمله علما و فضلا و مدرسین حوزه علمیه قم هستند و اکنون فرزند برومندش حجت الاسلام والمسلمین سید جواد غروی به جای وی اقامه جماعت می‌کند.

آن مرحوم در آستانه ۱۰۰ سالگی در روز یکشنبه ۲ مهر ۱۳۹۶ (۳) محرم الحرام ۱۴۳۹ ق) بدرود حیات گفت و پیکرش پس از تشییع در روز سه‌شنبه و نماز دامادش آیت الله سید محسن خراسی، در کنار مسجد گلشن به خاک سپرده شد و آیت الله العظمی صافی گلپایگانی در پیام تسلیت خویش فرمود:

بسمه تعالی

جناب مستطاب حجت الاسلام و المسلمین آقای حاج سید محمد غروی دامت تأییداته رحلت عالم ربانی روحانی جلیل القدر خدمتگزار با اخلاص حضرت بقیة الله الاعظم ارواح العالمین له الفداء، حضرت حجت الاسلام و المسلمین آقای حاج سید محمد رضا غروی رضوان الله علیه را به جنابعالی و بیت محترم آن فقید سعید، به ویژه آقا زادگان محترم و دامادهای مکرم ایشان تسلیت می‌گویم.

آن روحانی وارسته عمر مبارک خود را در راه اعتلای کلمة الله و ترویج و نشر معارف نورانی اهل بیت علیهم السلام سپری نمود و با اخلاق اسلامی و مکارم پسندیده و عمل نیک، مردم را به معارف اسلام و مکتب حقه دعوت می‌نمود. عاش سعیدا و مات سعیدا از خداوند متعال علو درجات برای آن عالم وارسته و صبر جمیل و اجر جزیل برای بازماندگان محترم مسألت دارم.

۴ محرم الحرام ۱۴۳۹

لطف الله صافی

مقام معظم رهبری نیز در پیام خویش فرمود:

بسمه تعالی

درگذشت عالم جلیل القدر مرحوم حجت الاسلام و المسلمین آقای حاج سید محمد رضا غروی رضوان الله علیه را به بازماندگان معظم و مکرم ایشان به خصوص آیت الله آقای خراسی و حجت الاسلام و

را به خاندان مکرم و بازماندگان گرامی و به همه ارادتمندان ایشان تسلیت عرض می‌کنم. این عالم بزرگوار از جمله فضلالی روشن بین و با اخلاصی بودند که در دوران اقامت امام راحل در نجف، در جمع نزدیکان علمی و سیاسی ایشان حضور یافته و وفادارانه به نهضت مقدس ایشان کمک کردند و پس از پیروزی انقلاب در مراکز مهم و حساس به انجام خدمات برجسته پرداختند و در مسائل کشور نقش آفرینی کردند. از خداوند متعال بهترین پاداش صابران و مجاهدان و علو درجات برای ایشان مسألت می‌کنم.

سید علی خامنه‌ای

۱ مهرماه ۱۳۹۶

آیت الله غروی

حضرت مستطاب آیت الله آقای حاج سید محمد رضا غروی تهرانی یکی از علمای مشهور تهران بود. فقید سعید در سال ۱۲۹۷ ش (۱۳۳۷ ق)، در طریق زیارت حضرت ثامن الائمه علی بن موسی الرضا (علیه السلام) در مشهد مقدس زاده شد. پدرش آیت الله سید محمد مهدی غروی (م ۱۳۷۹ ق). از شاگردان آخوند خراسانی. و جدش آیت الله سید محمد حسین غروی گلپایگانی. از شاگردان شیخ انصاری. بوده‌اند. وی پس از گذراندن دوره دارالفنون به تحصیل علوم دینی روی آورد و در مدرسه مروی ادبیات را از پدر بزرگوارش و سطوح را از آیت الله سید مهدی کشفی و آیت الله سید صدرالدین جزیری و سطوح عالی (رسائل و مکاسب) را از آیت الله میرزا محمد باقر آشتیانی و خارج فقه و متون کلامی را هم از آقا عماد رشتی و آیت الله شیخ عبدالرزاق قاینی فراگرفت و همزمان با تحصیل به تدریس ادبیات و سطوح هم پرداخت و در کنار آن در بازار تهران به کار پارچه فروشی هم اشتغال داشت. وی در طول عمر با برکتش یکی از مدرسین معروف مدرسه مروی بود که سالیان فراوان سطوح عالی و خارج فقه (جواهر) تدریس می‌نمود و علاوه بر آن به اقامه جماعت در مسجد گلشن و کار تجارت در بازار تهران اشتغال داشت و یکی از وکلای اصلی امام خمینی در بازار تهران بود و در دوران نهضت اسلامی پشتیبانی مالی از مجاهدین مسلمان و نیز ماه‌های حضور امام در پاریس را برعهده داشت. اقامه نماز جماعت (سه وعده) در مسجد «گلشن» و سخنرانی و خطابه‌های دینی در آن مسجد از دیگر فعالیت‌های وی بود. از بسیاری از

المسلمین آقای حاج سید محمد غروی تسلیت عرض می‌کنم و علو درجات آن بزرگوار را که در طول عمر با برکت خود منشا آثار خیر بوده‌اند، از خداوند متعال مسألت می‌نمایم.

والسلام علیکم ورحمة الله
سیدعلی خامنه‌ای

آیت الله معصومی شاهرودی

حضرت آیت الله آقای حاج شیخ علی اصغر معصومی شاهرودی یکی از علمای مشهد مقدس و امام جمعه سابق تربت حیدریه بود.

معظم له در سال ۱۳۰۵ ش (۱۳۴۵ ق) در روستای «آبرسج» از توابع بسطام شاهرود زاده شد و در اوایل نوجوانی به تحصیل علوم دینی روی آورد و در شاهرود از حضرات آیات: شیخ آقابزرگ اشرفی، شیخ علی اصغر دانش پژوه و مرحوم سجودی ادبیات را فرا گرفت. سپس در سال ۱۳۲۰ ش رهسپار مشهد مقدس شد و بار دیگر ادبیات را از ادیب نیشابوری و مطول و قوانین را از حاج شیخ عبدالعلی نوری و حاج شیخ مصطفی اشرفی و شرح لمعه را از مرحوم آیت الله حاج سید احمد مدرّس یزدی و فرزندش حاج سید جلال مدرّس و شیخ مرتضی خرقانی شاهرودی و تمام رسائل و مکاسب و کفایه را از آیت الله شیخ هاشم قزوینی و اخلاق و معارف قرآن را از آیت الله میرزا جواد آقا تهرانی و آیت الله شیخ مجتبی قزوینی آموخت و مدّتی هم از درس اصول آیت الله العظمی میلانی بهره برد.

وی در مشهد از اخلاق و انفاس علمای بزرگ به ویژه آیات: مرحوم شیخ هاشم قزوینی، میرزا جواد تهرانی، شیخ مرتضی خرقانی شاهرودی و شیخ مجتبی قزوینی بهره‌های بسیار برد و شخصیتش تحت نظارت آنان شکل گرفت. در سال ۱۳۳۶ ش رهسپار نجف اشرف شد و سالیان بسیار (۱۴ سال) از دروس و اباحات آیات عظام: آقای حکیم، آقای خوبی، امام خمینی، آقای شاهرودی، میرزا باقر زنجانی و حاج شیخ حسین حلی، میرزا حسین یزدی و میرزا حسن بجنوردی بهره برد و علاوه بر تحصیل به تدریس و تألیف هم اشتغال داشت و دوره‌های متعدد سطوح عالی به تدریس و تقریرات دروس اساتیدش را هم نگاشت. در سال ۱۳۵۰ ش به مشهد مقدس بازگشت و به درس فقه آیت الله میلانی حاضر گشت و تقریرات دروس معظم له را نگاشت و آن را برای عده‌ای، تقریر مجدد می‌نمود. وی در دوران نهضت انقلاب

اسلامی ایران، به نشر اعلامیه‌ها و سخنرانی‌های امام خمینی پرداخت و چند بار دستگیر و به علی آباد کتول، سمیرم و بندرلنگه تبعید گردید تا پس از پیروزی انقلاب اسلامی، به انتخاب امام به سمت امام جمعه تربت حیدریه برگزیده شد (که تا سال ۱۳۸۱ ادامه یافت) و در آنجا به تأسیس دانشگاه آزاد اسلامی، بازسازی مسجد جامع تربت حیدریه، تأسیس پادگان نظامی، خوابگاه‌های دانشجویی و تدریس خارج فقه و اصول و سطوح عالی و گره‌گشایی از کار مردم پرداخت و در کنار آن نماینده مردم استان خراسان در مجلس خبرگان رهبری (سه دوره متوالی) و تولیت زائرسرای شاهرودی‌ها در مشهد، عضو دفتر امام خمینی در مشهد هم بود. در سال ۱۳۸۱ به مشهد مقدس بازگشت و به تدریس فقه و اصول و تفسیر در حوزه و دانشگاه و اقامه جماعت در یکی از شبستان‌های مسجد گوهرشاد (شبستان مرحوم حاج شیخ غلامحسین تبریزی) پرداخت.

آثارش عبارتند از:

دراسات الاصول (۲ ج، چاپ شده) تقریرات درس اصول آیت الله خوبی

تقریرات درس فقه آیت الله میلانی

تقریرات درس فقه (حج) آیت الله شاهرودی

تقریرات درس فقه آیت الله بجنوردی

تقریرات درس فقه آیت الله خوبی

آن مرحوم در ۹۱ سالگی، در روز یکشنبه ۲۶ شهریور ۱۳۹۶ ش (۲۶ ذی حجه الحرام ۱۴۳۸ ق) بدرود حیات گفت و پیکرش روز سه‌شنبه ۲۸ شهریور تشییع و پس از نماز آیت الله سید محمد موسوی شاهرودی، در حرم مطهر حضرت امام رضا (ع). در رواق «دارالعبادة» کنار مرقد شیخ بهایی. به خاک سپرده شد. مقام معظم رهبری در سوگ فقدانش فرمود:

بسم الله الرحمن الرحيم

درگذشت عالم خدمتگزار جناب حجت الاسلام والمسلمین آقای حاج شیخ علی اصغر معصومی را به خاندان گرامی و بازماندگان محترم و به همه ارادتمندان و شاگردان ایشان تسلیت عرض می‌کنم. در طول ده‌ها سال گذشته، خدمات این عالم بزرگوار در زمینه‌های فرهنگی و اجتماعی استمرار داشته و عضویت در دوره‌های متعدد مجلس خبرگان نمونه برجسته آن بوده است. از خداوند متعال رحمت و مغفرت و علو درجات ایشان را مسألت می‌نمایم.

سیدعلی خامنه‌ای

۲۷ شهریور ۱۳۹۶

امیرالمؤمنین (علیه السلام) (صبح) و مسجد شهید مدنی (ظهر و شب) و گره‌گشایی از کار مردم و مؤمنان (به ویژه فرض الحسنه) پرداخت. وی استاد اخلاق و اسوه عملی زندگی متشرعانه و دائم الذکر و دائم الصوم بود. اغلب ایام هفته و ماه‌های سال در سرما و سرما. روزه بود و تمام مشکلات خود و خانواده و مردم را با مداومت بر سوره حمد و دعای توسل می‌گشود و همگان را به دعای توسل توصیه می‌نمود.

از مرحوم آیت الله سید عبدالهادی شیرازی اجازه مطلق صرف وجوهات داشت و این اجازه را آیات عظام: آقای شاهرودی، آقای حکیم، آقای خوبی و آقای خوانساری توشیح فرموده بودند. فرزندان (حجج اسلام آقایان: حاج شیخ محمد علی، حاج شیخ محمد حسن شاه‌آبادی) و دامادهايش (حجج اسلام آقایان: مرحوم سید حسین تبریزی، سید محمد رضا آقامیری، سید محمد علی احمدی و سید عباس شاهرودی) نیز از فضایل حوزه علمیه قم هستند.

آن مرحوم در ۸۶ سالگی پس از پشت سر نهادن یک دوره بیماری در روز دوشنبه ۶ شهریور ۱۳۹۶ ش (۶ ذی حجه الحرام ۱۴۳۸ ق) چشم از جهان فرو بست و پیکرش پس از تشییع در روز سه‌شنبه ۷ شهریور و نماز آیت الله سید محسن خرازی بر آن در مسجد شهید مطهری حرم حضرت معصومه (س) به خاک سپرده شد. مقام معظم رهبری در پیام تسلیت خویش فرمودند:

بسم الله الرحمن الرحيم

آیت الله آقای حاج آقا نصرالله شاه‌آبادی دامت برکاته

درگذشت عالم ربانی مرحوم آیت الله آقای حاج آقا روح‌الله شاه‌آبادی را به جناب عالی و بیت رفیع شاه‌آبادی، بالخصوص خانواده مکرم ایشان و نیز به ارادتمندان آن شخصیت منزه و پارسا و پرهیزگار تسلیت عرض می‌کنم و علو درجات ایشان را مسئلت می‌نمایم.

سید علی خامنه‌ای

۸ شهریورماه ۱۳۹۶

آیت الله شاه‌آبادی

حضرت مستطاب آیت الله آقای حاج شیخ روح‌الله شاه‌آبادی، یکی از علمای مشهور حوزه علمیه قم به شمار می‌رفت.

معظم له در سال ۱۳۵۰ ق (۱۳۱۰ ش) در شهر قم در بیت علم و فقاہت زاده شد. پدر بزرگوارش چهره درخشان عرفان و فقاہت حوزه علمیه قم آیت الله حاج شیخ محمد علی شاه‌آبادی (۱۲۹۲ - ۱۳۶۹ ش) - از اعظام شاگردان آیات عظام: آخوند خراسانی، میرزا محمد تقی شیرازی و حاج میرزا حسین خلیلی. و جدش آیت الله میرزا محمد جواد مجتهد اصفهانی (م ۱۳۱۲ ق) - از افاضل شاگردان صاحب جواهر و صاحب «بساتین الریاحین» و «کنوز اللیالی» بوده است.

آن مرحوم در سال ۱۳۵۴ ق به همراه پدرش به تهران منتقل شد و در نوجوانی ادبیات و سطوح را در مدرسه مروی نزد استادانی چون: آیت الله سید ابوالحسن طالقانی، آیت الله حاج شیخ محمد تقی آملی و پدر بزرگوارش آموخت و پس از وفات والد معظمش در سال ۱۳۲۸ ش به قم مهاجرت کرد و سطوح عالیہ را نزد حضرات آیات: حاج آقا محمد شاه‌آبادی، میرزا علی مشکینی و سید محمد باقر طباطبایی سلطانی و شرح منظومه را نزد آیت الله منتظری و اسفار را هم از مرحوم علامه طباطبایی سلطانی و شرح منظومه را نزد آیت الله منتظری و اسفار را هم از مرحوم علامه طباطبایی آموخت و پس از آن به دروس آیات عظام: آقای حجت کوهکمری، آقای بروجردی، امام خمینی و آقای اراکی حاضر شد و بهره‌های فراوان برد. سپس در سال ۱۳۴۰ ش رهسپار نجف اشرف شد و سالیان بسیار از دروس آیات عظام: آقای حکیم، آقای خوبی و آقای شاهرودی بهره برد و این دروس را با حضرات آیات: سید مجتبی رودباری و شیخ عبد الله خائفی مباحثه می‌نمود و این سیر تحصیلی وی ۲۰ سال به طول انجامید. وی پس از ورود امام خمینی به نجف اشرف در سال ۱۳۴۴ ش از نخستین شرکت‌کنندگان در درس معظم له بود و بسیار مورد توجه ایشان قرار گرفت (به گونه‌ای که مرحوم امام قبض وجوهات را نانوشته مهر و امضا کرده و به وی داده بود) و تا واپسین لحظات حضور امام در نجف در دروس ایشان شرکت داشت. در سال ۱۳۵۹ ش از نجف اشرف اخراج شد و در شهر قم رحل اقامت افکند و به تدریس (جواهر و المیزان) و اقامه جماعت در مسجد

آیت الله سید آقامیری

مرحوم حضرت آیت الله آقای حاج سید محمد حسن سید آقامیری (قدس سره) عالمی زاهد و وارسته، فقیهی عالیقدر و یکی از مفاخر و چهره‌های درخشان علمای خوزستان بود که در سال ۱۳۱۸ ش در شهرستان دزفول به دنیا آمد. ایشان از سلسله سادات جلیل‌القدر آقامیری (خانندان امام جمعه دزفول) هستند که سابقه نیاکان ارجمنده‌شان در دزفول به خیلی پیش از سال ۱۰۵۰ هجری قمری می‌رسد و همواره مشعل داران علم و دین بوده‌اند. ایشان پس از فراگیری دروس مقدمات از محضر مرجع عالی قدر حضرت آیت الله العظمی حاج سید اسد الله نبوی (رضوان الله تعالی علیه) بهره‌های فراوان برد. آن‌گاه در سال ۱۳۳۸ راهی حوزه علمیه قم شد و به مدت سی سال از محضر علمای بزرگ حضرات آیات عظام بروجردی، مرتضی حائری، بهجت و دیگر فقها و علما با تلاشی خستگی ناپذیر به کسب فیض و تکمیل مقامات علوم عقلی و نقلی پرداخت. معظم له پس از اندوخته عظیمی که از معارف و علوم گردآوری کرده بود به دزفول مراجعت نمود و با تدریس علوم دینی به تربیت طلاب و فضیلهت گماشت. احاطه ایشان در مباحث فقهی و اصولی چنان دقیق و موشکافانه بود که بارها برخی از فضیله‌ای که سال‌ها دروس خارج فقه و اصول را فرا گرفته بودند، برای حل مشکلات علمی خود از محضر معظم له فیض می‌بردند. حضرت آیت الله آقامیری چنان به تربیت طلاب و فضیلهت اعتدالی حوزه اهمیت می‌داد که تا آخر عمر به تدریس اشتغال داشت و در این چند سال آخر که به شدت کسالت داشت از این مهم غفلت ننمود و حتی در یکی دو هفته پیش از رحلت در حالی که روی ویلچر بود تدریس را تعطیل نکرد. ایشان عالمی وارسته و عارفی زاهد بود. بسیار متین و مهربان بود، چهره‌ای گشاده و لحنی آرام داشت که گویی مصداق الا ان اولیاء الله لا خوف علیهم و لا هم یحزنون است. معظم له تا پیش از کسالت امامت مسجد نور را داشت که اقشار مردم به خصوص جوانان از نقاط مختلف شهر برای درک فیض نماز جماعت ایشان به آن مسجد می‌آمدند. وی چنان با طمأنینه و وقار خاصی نماز را می‌خواند که یکی از اساتید بزرگ ما که به دزفول دعوت شده بود، وقتی در نماز جماعت ایشان حضور یافت، به بنده فرمود: برای چند دقیقه حس کردم پشت سر رسول الله (ص) نماز می‌خوانم.

حقیقتاً در این دنیای کنونی که مادیات، زندگی‌ها را فرا گرفته، ایشان شخصیت کم‌نظیری بود که به هیچ وجه دل به دنیا نبست و تا آخر عمر در همان خانه بی‌آلایش و ساده خود زندگی کرد. به رغم جامعیت علمی و اخلاقی و مقبولیت و نفوذ اجتماعی، اما از شهرت گریزان بود و اتفاقاً همین کمالات اخلاقی و مناعت طبع و عزت نفس والای او، ابهت و وقار صد چندان به ایشان داده و تمام اقشار را مجذوب اخلاق پیامبرگونه خود کرده بود.

خانه او پناه و محل رجوع و حل مشکلات مردم بود. این مداومت به رسیدگی مردم شبانه‌روز بود به طوری که یک بار که به قم تشریف آورده بودند به یکی از فضلا گفته بودند که تنها این چند شب توانسته‌ام بخوابم. در ماه‌های آخر عمر که کسالت ایشان شدید شده بود، بدون اینکه ذره‌ای از درد شکوه‌ای اظهار نماید، خود شاهد بودم که حتی در حالی که بر تخت خوابیده بود، تلفن‌های مردم را پاسخ می‌داد. بنده که برای کسب اطلاعاتی درباره تاریخ حوزه علمیه خوزستان در ماه‌های آخر عمر شریفشان خدمت می‌رسیدم با اینکه حالشان مساعد نبود، ولی با گشاده‌رویی همیشگی مرا پذیرفت و توفیق شد تا چند جلسه مصاحبه با ایشان داشته و اطلاعات گران‌بهای ثبت شود، ولی خیلی متأسف شدم که چرا زودترین کار انجام نشد. تأسف شدید زمانی بود که چند هفته پیش از رحلتشان تصمیم داشتم تا علی‌رغم اینکه می‌دانستم تمایلی برای بیان شرح حال خود نخواهد داشت، خدمتشان شرفیاب شوم، اما با تماس‌های مکرر گوشی را برداشتم و فهمیدم ایشان را به بیمارستان برده‌اند تا اینکه در شب جمعه ۱۳ مهر ۱۳۹۶ مطابق با ۱۴ محرم الحرام ۱۴۳۹ چشم از جهان فرو بست و به اجداد طاهرینش پیوست. با درگذشت این عالم مجاهد تنها پس از چهار روز از عاشورای حسینی، مردم ولایت‌مدار دزفول و خوزستان را ماتمی مضاعف فراگرفت و پس از تشییع باشکوه، بدن مطهرش در کنار محمد بن جعفر طیار به خاک سپرده شد.

والسلام علیه یوم ولد و یوم مات و یوم بیعت حیا.